

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Agapes, Chioniae & Irenes martyru[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

MARTYRIVM SANCTARVM AGAPIS,
Chionie & Irenes, quæ apud Thessalonici passæ
sunt. Diocletiani Consulatu nono, Maximiani autem
octavo. ex eo quod est apud Metaphrasten.

Cum crudelis admodum persecutio Maximi-
ani Imperatoris in Christianos descenderet,
tres insigni pietate mulieres, quæ seipsas cū-
ctis virtutibus contra tyrannidem egregiè munie-
rant, ut cōceptam charitatis flammam luculentius
excitarent, relicta patria, cognatione & vniuersis
facultatibus contemptis, altum quandam montem
petierunt: vbi cū aliquandiu sanctissimis preci-
bus operam dedissent, Magistratus, qui crudele Im-
peratoris mandatum exequabatur, eas, eodem in
loco, comprehendi atque ad nefaria simulacrorum
sacrificia trahi iussit. Sed illæ cum spe futurorum
honorum incensæ, non modò tantam impietatem
execrètur, sed minas omnes suppliciaque contem-
nerent: voracibus eas flammis obijciendas decreuit.
Qua autem virtute atque constantia certamen hoc
confecerint, non erit abs re explicare.

Cū igitur tres hæc egregia virtute foeminae iu-
dicum tribunali oblatae essent, Dulcetio, Artenien-
sis scriba, hanc aduersus eas accusationem de scri-
pto recitauit: Cassander beneficiarius hæc scripsit.
Scito Domine mi, Agathonem, Agapen, Chioniam,
Irenem, Cassiam, Philippam, & Eutychem nolle
vesci his, quæ dijs sunt immolata, eas itaque ad tuâ
amplitudinem adducendas esse curavi. Lecta ac-
cusatione Praeses: Quænam, inquit, ista est tanta
mentis vestrae insania, ut nolitis, religiosissimis Im-
peratorum nostrorum edictis obedire? & tu, inquit,
Agatho quare sacris nostris uti recusas? quoniam,

Accusantæ
apud Dulce-
tium præsi-
dem.

A 5 respon-

ARTI-

Agathonis
constantia.

respondit Agatho, Christianus sum. Simili respon-
sione singuli deinde nefandum deorum cultum exe-
crati sunt, potiusque se omnia tormentorum genera
perferre paratos esse dixerunt, quam ab ea fide, quae
singulari & gratuito Dei beneficio illis collata e-
rat, vel latum vnguem deficere. Hac eorum constantia
Praeses ad iram provocatus Eutychem, quia utrumque
ferebat, in carcerem abduci iussit: Agapen vero &
Chioniam flammis vivas exuri. reliquos autem alijs
atque alijs supplicijs pro sua crudelitate reservari.

Eutychia
gravidam tra-
ditur custo-
dia.

Agapes &
Chionia vi-
vae creman-
tur.

Et quidem sanctissimae mulieres animis in spe cae-
lestium bonorum egregie confirmatis igni consum-
matae sunt: sancta vero Irene statim a peracto certa-
mine Praesidi oblata. quae interrogata vellente dijs
potius sacrificare, quam vitam in acerbissimis sup-
plicijs amittere: Minimè, inquit Irene, minimè, per
Deum illum omnipotentem, qui creavit caelum &
terram. Summa enim illius ignis sempiterni poena
proposita est his, qui Iesum Dei verbum negaverint.
Tunc Dulcetius Praeses: Quandoquidem oblatam
benignitatis nostrae gratiam repudias, ego quoque
non vno mortis metu te afficiam. Sorores quidem
 tuae poenas nostro iussu decretas exolverunt: in te
 vero etsi eadem mortis sententia lata sit, aliud sta-
 tuetur. Praecipio igitur nudam te in lupanari omni-
 um libidine vexandam exponi. Hac lata sententia,
 satellites cum Zosimo publico carnifice apprehen-
 sam illam ad lupanar abduxerunt. Sed castissima
 mulier Spiritus sancti gratia tanquam radijs quibus-
 dam obumbrata pudicitiam conservavit prorsus, ut
 nemo tanta audacia inuentus fuerit, qui impurum
 aut turpe aliquid in eam moliri praesumeret.

Irenes con-
stantia.

Ducitur ad
publicum lu-
panar, sed
manet in-
secta.

Quod cum ad Praesidem relatum esset, praecipiti
mentis furore agitatus eam reuocari suoque tribu-
nali

nali fisti iussit. Quæ sine mora veniens, insignem & vultu & oculis pietatē spirabat, & diuinam quandam effigiem ex se in omnium oculis afferebat. Unde Præses ad maiorem indignationem pariterque pudorem prouocatus sic eam affatus est: Quia video te in eadem mentis temeritate perseverantem idem te mortis supplicium, quod iam ante sorores tuæ exoluerunt, subire iubeo. Hac lata sententia, milites Irenem in sublimem quandam locum duxerunt, extructoque rogo, iusserunt ipsam in eum conscendere. Tūc illa, sublatis ad cælum oculis & vultu ad hilaritatem composito, psalmos canere, Dei gloriam celebrare, & festos dies agere coepit ac læta postremo in rogam insiliens martyrij palmam adeptæ est.

Laudis Deum
flammis
exurit.

EGREGIUM MARTYRIUM S. AMPHIANI, itemq; A Edesi fratris eius. auctore Eusebio Casariensi, historia Ecclesiast. lib. 8. cap. 14. & 15.

Maximianus Cæsar qui suis ipsius viribus ac manu imperium occupauerat, cum incredibili in Christianos rabie sequeret, & alios in alia atque alia loca, qui sedulo periculum evitare studebant, dispergeret, beatus martyr Amphianus, ut suam in Deum fidem declararet, anno ætatis suæ vixdum vicefimo, in festo, quod mira gentilium superstitione Hecatæ celebre erat, admirabile fanè pietatis exemplar omnibus Cæsareæ ciuibus contemplantum proposuit.

2. Aprilis.

Ortus erat hic adolescens Pagis Lyciæ ciuitate minime obscura, parentibus verò diuitiarum gloria celeberrimis. Qui primùm Beryti liberalibus humanioris literaturę disciplinis eruditus, cum ad patrem, qui tunc patriæ totius principatū occupabat,

Patria & parentes Amphiani.